

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Holt dig stille Røde Morgen

Citation: Bording, Anders: "Holt dig stille Røde Morgen", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 335.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid137612/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>19. Den Element som suagist er for sterkkere maa vige den Arme saa maa bukke her for stolte och for Rige.</p> <p>20. Guld bædre er dog mynted tyndt En større kaaber daller saa agtis dyd af værd och fynd [sv] mod udyd som mest praller.</p> <p>21. Den højest er i stand ok kald for nedfald Reed maa værre de Onde Englers dybe fald de stolte sligt kand lære.</p> <p>22. Dend blinde som vil Eene gaa maa falde snart och stødis</p>	<p>hvo venners raad vil slet forsmaa Hand snubler læt ok ødis.</p> <p>23- [146r] En deilig Rosc lugter sød dog feiler den ey pige saa haffver løcken daglig stød det Onde vil ey vige.</p> <p>24- Jt draget sver her legis frem et ploujern der hos vises en enist hammer gjorde dem for bege smeden prises.</p> <p>25- Jeg nøyes nok med guds behag min skebne maa hand Raade til hannem setter ieg min sag Hand alting gjør til maade. [146v]</p>
---	---

211.

[314v] Till *Auroram* ud gifffen at hun ej for snart oprinder.

<p>1. Holt dig stille Røde Morgen Nogen stund och ver forborgen Med din himmels Klare Skin At sig <i>Phœbus</i> som dig følger Och aff haffssens salte bølger Lenter i sin gang och trin.</p> <p>2. Medens Jeg endnu min tunge Røre kand och engang siunge For min schiønne pigis dør Om dend Elschous heede smerte Som mig tuinger sind och hierte hun sig end forbarne tør.</p>	<p>3- [315r] Sig <i>Aurora</i> huad hun schader At du saadan Jiler – lader Din liffarffvit glantz her hiid Hvi du dig saa wit udstrecher Och dend gandsche Jord op vecher Før det er sædvanlig tiid.</p> <p>4- Weed dend gamle <i>Tithon</i> iche Sig saa venlig nu at schiche Med sin lefften som hand bær Ved hand sig ej mild at føje Och med Elschen dig fornøje Er hand dig for kold och tør.</p>
---	--

5.
 Du dig vist en anden bejle,
 Søger her, det kand ej fejle
 Som forstaar sig bedre paa
 Dig udi sin faffn at luche
 Och din yngdoms blomster pluche
 huor for du dig schynder saa,

6.
 Eller och maaske du vilde
 Nattens Mørche schye formilde
 Med din leffell siuge Mund
 Nej paa *Firmamenter* tindre
 Stierner største, store mindre
 Det er noch for nattens stund.

7.
 Selff dend blæge *Luna* laster
 At du saa med tiden haster
 Hun sig haffver neppelig
 Lagt i løn hos Hyrdens side
 Før hun seer dig fremb at schride
 Maa fordi strax pache sig.

[315v] 8.
Ceres och aff høsten mødig
 Dig saa tiilig saa fuld nødig
Bacchus end i Roe och mag
 Har sin Kus ej ner ud soffvit
Venus har endnu sig loffvit
 Hen till *Mars* før det er dag.

9.
Cephalus din egen hyrde
 Kom aff Jacht ret nu med byrde
 Var fuld træet och soff saa strax

Hand dig ej saa snart forhaaber
 Hør huor hand i drømme Raaber
Damon, grib: hold an *Phylax*.

10.
 Men du soffve bryderinde
 Du dog uden nogens minde
 Statzer frem hofferdelig
 Du for schiønhed pracht och ære
 Dig alleene pris at bære
 Visselig indbilder dig.

11.
 Nej det ved en huer at sige
 Du for *Galathee* mon vige
 Prissen hun allene faar
 Trodz din Røde mund och kinder
 Huis *Zirat* huer dag forsuinder
 Hendis schiønhed ej forgaar.

12.
 Men om hun dend ædle blomme
 Var saa villig till at komme
 Till sin hiurde suend som du
 Om du da frem komme vilde
 Langt før tiden eller silde
 Det bekymre[d'] ej min hu.

13.
 Men huad vill Jeg da besuerge
 Jeg din glantz kand ej affverge
 Iaar derfor at vige hen
 Men saa tiilig som Jeg kiender
Hesperus Sin løchte tender
 Skall Jeg findis her igien.
Finis

[3]